

Věrné (ne)milování

Irsko!“ zalapá Heather po dechu, když vyskočíme z portálu v hrabství „Cork. Zavře se ve spirále fialové magie, která jiskří a srší jako drát pod napětím, jako by nám jeho stvořitelka chtěla dát najevo, že nás může zrovna tak sežehnout, jako dopravit na druhou stranu zeměkoule. „Jsme v *Irsku*!“ Točí se kolem, až za ní vlají copy, a pak doběhne ke kraji měsícem zalitého útesu. „A dostali jsme se sem za pár minut, jako by to nic nebylo.“

„To teda je. A něco pěkně velkého,“ reptá Flint, když ke mně dojde. „Jak to, že ty máš na dvůr portál, a my ne?“

„Protože jste draci? Máte křídla a můžete si zaletět, kam chcete,“ opáčím.

„Hmmm, jasné, *chrličko*. A co jsou ty věci, které máš obvykle na zádech?“

Zvednu oči v sloup. „Jasně, taky mám křídla. Na rozdíl od mého druha, který obvykle cestuje se mnou. A Hudson potřebuje mít navíc přístup i na upíří dvůr.“

„No, asi jo,“ pokrčí Flint rameny. „Ale stejně mám pocit, že vám královna čarodějek nadržuje, když udělá portál jenom pro chrlice.“

„Imogen rozhodně nikomu nenadržuje. Vlastně jsem si docela jistá, že mě nenávidí.“ Vykročím a zachvěju se, když mě zasáhne závan studeného větru od moře.

Flint snadno drží krok. „To tvrdíš ty,“ škádlí mě. „Ale ten portál vypovídá o něčem jiném.“

„Ten portál je výsledek mnoha hodin chytrého vyjednávání. Měl bys to někdy zkusit.“

Hudson si nevěřicně odfrkne. „Chytré vyjednávání? Tak tomu říkáš?“

„Hele. Její absurdní požadavek ještě neznamená, že jsem nevyjednávala,“ odpovím.

„Vážně?“ Flint vypadá zaujatě. „A co chtěla?“

„Volnou ruku během nadcházející investitury. Dostala jsem portál za to, že ji nechám naplánovat ten ceremoniál.“

„Jako úplně všechno?“ nadzvedne obočí.

„Všechno,“ potvrdím. „Co je mi po tom, jaké chce použít kytky, aby moje povýšení do čela Kruhu učinila nezapomenutelným? Nebo do jakých šatů mě chce navléct? Byla jsem radostí bez sebe, že jí můžu předat otěže.“

„Tohle jsi vážně vyměnila za portál?“ Flint vypadá užasle. „Kytky a šaty?“

„Taky hudbu, myslím. A jídlo. Sice jsem nikdy na žádné z těchhle ceremonií nebyla, ale rozhodně mám pocit, že jsem si vytáhla delší slámku,“ pokrčím rameny.

„Ehm, jo. To rozhodně,“ souhlasí a doběhne Eden a Heather, které jdou pár metrů před námi.

Všimnu si, že už skoro nekulhá. Nenáviděla jsem potíže, které měl s přizpůsobením se novému stavu potom, co na tom zatraceném ostrově přišel o nohu, ale očividně se pahýl dobře hojí a na protězu si zvykl.

„Určitě jsi na to připravená?“ zjišťuje Jaxon, který nás s Hudsonem doprovází po kamenité stezce vinoucí se podél útesů nad hvězdami posetým Keltským mořem.

Naráží na setkání s Džikanem, a chápu to. Potýkat se s bohem času není zrovna zábavné. Ale v tomhle případě je Džikan nejspíš naše nejlepší šance, jak zachránit Mekhiho.

„Rozhodně,“ odpovím

Jaxon nevypadá moc přesvědčeně. „A víš jistě, že tu bude?“

„Je čtvrtek,“ pokrčím rameny.

„O co jde?“ zamračí se Jaxon.

„Džikan přichází každý čtvrtek. Tak trochu si z toho udělal zvyk.“

Jaxon zvedne obočí. „To je dost divný zvyk, ne?“

„Uvidíš,“ zmetu to pod koberec v naději, že se přestane na Džikana vyptávat. Ne, že bych na jeho otázky neměla odpovědi, ale tohle je poprvé od chvíle,